

Una abraçada històrica

El papa Francesc es va trobar personalment per primera vegada amb el papa emèrit Benet XVI el dissabte 26 de març de 2013 a Castelgandolfo. Fou un moment de profunda comunió. Eren les 12 del matí. El papa Francesc arribava amb helicòpter i Benet XVI el va anar a rebre i el va abraçar. Benet XVI va tornar a manifestar al seu successor «total obediència i reverència», mentre que

el papa Francesc li expressà «el seu agraïment i el de tota l'Església pel ministeri que ha dut a terme durant el seu pontificat». A la capella de la residència pontifícia, Benet XVI oferí al nou Papa el lloc d'honor, però aquest li va dir: «Som germans», i va voler que tots dos s'agenollessin en el mateix reclinadori per pregar uns minuts.

GLOSSA

Entre nosaltres, amb nosaltres, amb Jesús

Uns joves esposos, després d'uns anys de matrimoni sense perspectives de descendència, decidiren adoptar un infant en un país africà. Després de seguir el procés legal, aconseguiren fer realitat l'adopció. Uns mesos després, quan la filla encara no havia fet un any, el dia del bateig, en acabar la celebració religiosa, la mare s'adreçà als presents amb aquestes paraules: «El dia que ens vàrem casar us agraïrem el vostre acompanyament en la infantesa i la joventut, les vostres paraules i el testimoni, així com el fet que ens ajudéssiu a créixer i madurar. Avui volem reiterar-vos l'agraïment: gràcies per com ens heu fet costat en aquest llarg i dur camí de l'adopció. Hem passat moments molt difícils, hem plorat, ens hem il·lusionat, hem tingut por... Però sempre, sempre, per riure o per plorar, per consolar-nos i encoratjar-nos, us hem tingut al costat, i sabem que molts heu pregat per nosaltres.»

«Us en volem donar les gràcies. També a la que ja és la nostra filla: ara no entens res del que els pares et volem dir. Quan siguis més gran, llegiràs aquestes ratlles i confiïm que et sentiràs contenta de tenir-nos de pares i de ser la persona que ets.

Gràcies per fer-nos les coses tan fàcils i per estimar-nos sense cap por des del primer dia que vas arribar a la nostra família. Sabem que per a tu era molt difícil tornar a estimar; tenies por d'un nou abandonament; però, així i tot, des del moment que et tinguérem en els nostres braços, ens vas mirar i abraçar i, sense un plor, mirant-les amb afecte, t'acomia dares de les persones que havien tingut cura de tu fins aquell moment. Ens obrires el cor i ens començares a estimar. Amb tu hem descobert la joia de ser pares. En donem gràcies a Déu i li demanem que ens acompanyi i ajudi en aquesta responsabilitat, que assumim confiant, també, que ens continuareu fent costat».

La celebració del baptisme és plena de símbols de la irrupció i protecció de Déu en la vida de l'infant: la paraula, el vestit blanc, la llum, l'aigua... i el compromís de la comunitat que acull una nova criatura entre els creients amb gran alegria. En aquest entorn joiós, esperen els esposos que la seva filla desenvolupi el do de la fe. «Jesús [...] els digué: Deixeu que els infants vinguin a mi [...] i els prenia en braços i els beneïa tot imposant-los les mans» (Mc 10,14.16).

Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

Pasqua i Any de la Fe. Crist és la Porta!

Quan el Papa Benet XVI va convocar l'Any de la Fe que estem celebrant, el document de convocatòria era «La Porta de la Fe» (*Porta fidei*). Va donar-nos en el Crist, com a Porta, la clau per a interpretar aquest temps de celebració dels 50 anys del Concili Vaticà II, i d'aprofundiment en la fe, la conversió i l'anunci de l'Evangeli amb major coratge i fidelitat. És molt suggerent que Jesús mateix s'anomenés «la porta», mai tancada, sinó que resta sempre oberta vers el misteri de Déu. Ell és aquell pel qual entrem en les realitats que encara no veiem, les revela, per endinsar-nos en el misteri insondable i corprendor de l'amor de Déu. «**Jo sóc la porta de les ovelles. Tots els qui han vingut abans de mi eren lladres i bandolers, però les ovelles no se'ls escoltaven. Jo sóc la porta: els qui entren per mi se salvaran, podran entrar i sortir lliurement i trobaran pasturatges**» (Jo 10,7-9).

Ens cal tenir la mirada fixa en el rostre de Jesús: encarnat, sofrent i resuscitat. I caminar des del Ressuscitat, essent testimonis de la seva veritat i del seu amor que tot ho transformen. En aquest Any de la Fe, **la Pasqua ens orienta:**

- Som invitats a ser més contemplatius i no purament actius. La nostra aportació més específica és el testimoni de la fe, que confessa amb valentia que «*Jesús és el Senyor; el Vivent; el Camí, la Veritat i la Vida*».
- Tota l'acció pastoral de les nostres Parròquies i comunitats s'ha d'orientar vers una experiència de fe sòlida, que faci florir la santedat, en la línia del Concili Vaticà II (LG 5), vocació universal a la santedat.
- És bo proposar-se ideals elevats: l'oració, la vivència del diumenge, l'eucaristia, la reconciliació, així com escoltar, viure i anunciar la Paraula de Jesús i testimoniar-la amb caritat exemplar.
- Mirar d'arribar amb contactes cordials i plens d'afecte a les persones que s'han allunyat de la fe, o que no coneixen encara Jesucrist. Hem de ser, nosaltres també, porta cap a Crist, des d'una humil i propositiva nova evangelització. Una Església pobra i misericordiosa; missionera; que surt d'ella mateixa i no és clericalitzada; amb uns pastors propers a la gent, que escolten i curen.
- Estimar amb obres i de veritat cada germà necessitat que trobem en el camí de la vida, ja que en ell hi ha el Crist; el germà és Crist. Amb una atenció preferent per les famílies i la tutela valenta de la vida en totes les seves fases, amb especial atenció als infants i a la gent gran.
- Compartir, coordinar i unir esforços i experiència perquè al poble, a la parròquia i a l'arxiprestat experimentem la comunitat eclesial que Crist Ressuscitat ens dona, unint-nos tots en Ell. Ens cal cultivar una espiritualitat de la comunitat, que és do de Déu, i relació fraterna; estima acollidora dels dons recíprocs. Comunitats amb inventiva, que saben ser expressió de l'amor concret de Déu en les més variades situacions de sofriment i de necessitat.
- Arribar a fer realitat l'anunci cristià des del diàleg pastoral, que és una directriu important per al creixement de tots en la recerca de la veritat i en la promoció de la pau, dins un món plural.

La porta viva que és Jesucrist resta sempre oberta, i l'Església viu el misteri de la llum, que reflecteix la llum del Sol, que és el Crist. Demanem un nou impuls apostòlic, animats per la confiança en la presència de Crist i sostinguts en la força de l'Esperit Sant.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

FRANCISCO MAYOR ZARAGOZA

Del com sóc al qui sóc

Amb els anys, la fe de l'exdirector general de la UNESCO i president de la Fundació Cultura de Pau, Federico Mayor Zaragoza, ha evolucionat «del com sóc al qui sóc, del jo al nosaltres». A la pregunta de per què li està més agraït a Déu, respon: «Del misteri de l'existència». La lliçó inaugural de la Fundació Joan Maragall es va titular «Humanisme i cultura de pau, claus per a un canvi d'època.»

Per què creu en Déu?

Perquè no tinc resposta a les preguntes essencials i tinc la facultat distintiva de pensar, imaginar, crear. Déu és intel·ligible i indemostrable. Si es pogués demostrar que existeix o que no existeix, l'existència humana quedaria condicionada, limitada. L'espècie humana tindria unes capacitats exclusives de les que no podria gaudir. El do suprem és la llibertat.

Com sintetitzaria la seva lliçó a la Fundació Joan Maragall?

Ho puc resumir amb uns fragments del *Cant Espiritual* de Joan Maragall: «Ja ho sé que sou, Senyor, però on sou, qui ho sap?»; «I quan vingui aquella hora de temença en què s'acluquin aquests ulls humans, obriu-me'n, Senyor, uns altres de més grans...»

Què va voler transmetre?

Els grans dons de la llibertat i de l'esperança... Falta camí, però per primera vegada l'humanisme pot deixar de ser quelcom minoritari i retòric per ser comportament diari, basat en l'amor. Per primera vegada des de l'origen del temps, avui la humanitat pot saber què passa al món, pot comparar, pot apreciar el que tenim uns en veure les precarietats de molts d'altres. I es pot expressar lliurement. I l'equitat de gènere augmenta progressivament...

Oscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Un cor de carn, amarat per l'Esperit Sant

Dr. Josep M. Rovira Belloso

Déu, per Crist, s'inclina sobre nosaltres perquè ens estima i, fruit d'aquesta estimació, és la comunicació del do de l'Esperit que ens dóna un cor nou —el cor de pedra que teníem se'ns canvia en cor de carn— i ens afaïçona a semblança de Jesucrist. La vida cristiana seria impossible sense la comunicació de l'Esperit Sant de Déu al cor humà. Déu ens fa entrar en la seva vida —incoativament en aquest món— pels dons i els fruits de l'Esperit Sant. Déu Pare i Jesucrist ens donen la saviesa, l'enteniment, el consell, la *ciència* (el sentit de les coses de Déu), la fortalesa, la paciència, la pietat i la reverència i adoració de Déu, que són els dons de l'Esperit. Aquests dons, gràcies a la nostra col·laboració amb Déu que ens crida i se'ns comunica, fan florida amb els fruits de l'Esperit, que són: Amor, joia i pau, grandesa d'ànima, bondat i benvolença, confiança, mansuetud i domini d'un mateix (*Ga 5,22*).

Per què cal un Poble de Déu? Des de la figura d'Abraham, Déu mostra que no desitja una societat anònima de consciències ètiques o de creients, com segurament imaginava la Il·lustració, sinó un Poble visible que reflecteixi la compassió de Déu. Segons la dita de Jesús: «Sigueu misericordiosos com el meu Pare és misericordiós». Novament em ve a la ment la cèlebre afirmació de Gregori de Nacianz: «Proposeu-vos d'imitar l'equitat de Déu i no hi haurà pobres.»

Dr. Josep M. Rovira Belloso

(Déu fa créixer les persones,

Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

LES NOVES ESPIRITUALITATS

Nous llenguatges i espais d'acollida

Josep Otón

El cristianisme ha acumulat al llarg dels segles ritus, símbols i paraules que en reflecteixen l'evolució històrica. Es tracta d'un llegat al qual no es pot renunciar, però no es pot obviar que en ocasions esdevé un obstacle. Cal actualitzar el significat dels mites i dels símbols. Un altre àmbit destacable és el cos. Cal reconciliar-nos-hi per acceptar-lo com un do i usar-lo com una eina espiritual. Les emocions són un altre element important. La societat actual pateix una greu inflació emocional. El cristianisme pot aportar una gran experiència en la identificació de les pròpies emocions, en l'aprenentatge de la seva gestió i en el desenvolupament de la motivació.

Atès que vivim immersos en la cultura del lleure, és també imprescindible recuperar el sentit de la festa, un dels aspectes d'origen cristià que més s'ha secularitzat. Potser el cristianisme ha perdut massa la dimensió festiva de la fe. El que és propi de la fe cristiana és l'alegria de la salvació; per tant, s'ha de celebrar dignament. En una societat en procés de desvertebració, la gent reclama comunitats obertes, espais acollidors. El cristianisme hauria d'assumir la necessitat de disposar de punts de trobada per poder-ho fer.

Josep Otón

(El reencantament postmodern,

Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Com pregar (2)

Fra Josep Manuel Vallejo

Fra Josep Manuel Vallejo, caputxí

El cristià és un oient de la Paraula, de la Paraula escrita en la Bíblia i també de la Paraula vivent que es manifesta en la realitat quotidiana. Déu es manifesta en els esdeveniments de la pròpia vida i l'orant és convidat a esbrinar el seu significat: «Maria guardava tots aquests esdeveniments en el seu cor i els meditava» (*Lc 2,19*). Meditar i assaborir en el propi cor allò que Déu m'ha volgut dir en els esdeveniments de la meua vida és una manera excel·lent d'escoltar la seva Paraula. Dedicar una estoneta al dia, potser abans d'anar a dormir, per recordar el sabor que m'han deixat les meves actituds, el que m'han fet les persones, allò que m'ha afectat..., pot ser una forma molt senzilla i profunda de sondejar el pas de Déu per la meua vida. I també una forma d'adquirir saviesa per copsar allò que realment és bo i allò que no em fa bé. També és bo, quan fem un temps més llarg de recés, sense presses, recordar els cinc o deu darrers anys de la meua vida i recordar el que Déu m'ha fet viure, les experiències que m'han marcat, i cercar en oració el seu significat.

Si Déu ens ha creat per amor i per a l'amor, vol dir que sols l'amor ens construeix i el seu contrari ens destrueix. Tot el que vagi en la línia de l'amor, la compassió, el perdó, ressonarà en el meu cor amb vibracions de pau, de serenitat, de joia; i tot el que vagi impregnat d'egoisme, orgull o ressentiment, *desafinarà* en el meu ésser deixant sentiments de neguit, torbació, tristesa... Tot allò que em deixa veritable pau és de Déu, i el que em deixa neguit o por no és de Déu, fora del cas que la meua vida estigui molt en pecat, llavors l'Esperit de Déu em punxarà i em farà sentir mala consciència i neguit.

Fra Josep Manuel Vallejo, caputxí

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 29. □ Dilluns** [(litúrgia hores: 1a setm.): 1Jn 1,5-2,2 / Sl 102 / Mt 11,25-30]. Santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i copatrona d'Europa.
- 30. □ Dimarts** [Ac 14,19-28 / Sl 144 / Jn 14,27-31a]. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep-Benet Cottolengo, prev., fund.
- 1. □ Dimecres** [Ac 15,1-6 / Sl 121 / Jn 15,1-8]. Sant Josep, obrer; sant Jeremies, profeta (s. vii-vi aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe.
- 2. □ Dijous** [Ac 15,7-21 / Sl 95 / Jn 15,9-11]. Sant Anastasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església; Mare de Déu d'Araceli.
- 3. ■ Divendres** [1Co 15,1-8 / Sl 18 / Jn 14,6-14]. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols.
- 4. □ Dissabte** (■ Barcelona, Catedral) [Ac 16,1-10 / Sl 99 / Jn 15,18-21]. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe.
- 5. □ ✚ Diumenge vinent**, VI de Pasqua [(litúrgia hores: 2a setm.): Ac 15,1-2.22-29 / Sl 66 / Ap 21,10-14.22-23 / Jn 14,23-39]. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Finojosa, bisbe.

DIUMENGE V DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 14,21b-27)

En aquells dies, Pau i Bernabé se'n tornaren a Listra, a Iconi i a Antioquia. Confortaven els convertits de nou i els exhortaven que es mantinguessin fidels a la fe. Els recordaven que per entrar al Regne de Déu hem de passar per moltes tribulacions. Ordenaren preveres en cadascuna de les comunitats, i amb pregàries i dejunis els encomanaren al Senyor, en qui havien cregut. Continuaren el seu viatge a través de Pisídia i arribaren a Pamfília. Després d'anunciar a Perga la paraula, baixaren a Atàlia, i d'allà se'n tornaren per mar a Antioquia, des d'on la comunitat els havia confiat a la gràcia de Déu perquè diguessin a terme l'obra que acabaven d'acomplir. Així que arribaren, reuniren la comunitat per anunciar-los tot el que Déu havia fet junt amb ells, i que Déu havia obert les portes de la fe als qui no són jueus.

▶ Salm responsorial (144)

R. *Beneiré el vostre nom per sempre, Déu meu i rei meu.*

El Senyor és compassiu i benigne, / lent per al càstig, gran en l'amor. / El Senyor és bo per a tothom, / estima entrañablement tot el que ell ha creat. R.

Que us enalteixin les vostres criatures, / que us beneixin els fidels; / que proclamin la glòria del vostre Regne / i parlin de la vostra potència. R.

Que facin conèixer als homes les gestes del Senyor, / la magnificència gloriosa del seu Regne. / El vostre Regne s'estén a tots els segles, / el vostre imperi, a totes les generacions. R.

▶ Lectura de l'Apocalipsi de sant Joan (Ap 21,1-5a)

Jo, Joan, vaig veure un cel nou i una terra nova. El cel i la terra d'abans havien desaparegut i de mar ja no n'hi havia. Llavors vaig veure baixar del cel, venint de Déu, la ciutat santa, la nova Jerusalem, abillada com una núvia que s'engalana per al seu espòs, i vaig sentir cap a l'indret del tron una veu forta que cridava: «És el tabernacle on Déu es trobarà amb els homes. Viurà amb ells, ells seran el seu poble i el seu Déu serà Déu-que-és-amb-ells. Els eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol, ni crits, ni penes. Les coses d'abans han passat». Llavors el qui seia al tron afirmà: «Jo faré que tot sigui nou.»

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 13,31-33a.34-35)

Quan Judes va ser fora del cenacle, Jesús digué: «Ara el Fill de l'home és glorificat, i Déu és glorificat en ell. Si Déu és glorificat en ell, és que també Déu el glorificarà en Déu mateix, i el glorificarà ben aviat.

Fillets, és per poc temps que encara estic amb vosaltres. Us dono un manament nou: que us estimeu els uns als altres. Tal com jo us he estimat, estimeu-vos també vosaltres. Per l'estimació que us tindreu entre vosaltres tothom coneixerà si sou deixebles meus.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 14,21b-27)

En aquellos días, Pablo y Bernabé volvieron a Listra, a Iconio y a Antioquia, animando a los discípulos y exhortándolos a perseverar en la fe, diciéndoles que hay que pasar mucho para entrar en el reino de Dios.

En cada Iglesia designaban presbíteros, oraban, ayunaban y los encomendaban al Señor, en quien habían creído. Atravesaron Pisidia y llegaron a Panfilia. Predicaron en Perge, bajaron a Atalía y allí se embarcaron para Antioquia, de donde los habían enviado, con la gracia de Dios, a la misión que acababan de cumplir.

Al llegar, reunieron a la Iglesia, les contaron lo que Dios había hecho por medio de ellos y cómo había abierto a los gentiles la puerta de la fe.

La faç de Jesucrist. Detall del Tríptic de la Santa Cena, obra de Joan de Borgonya. Sagristia de la catedral de Toledo

▶ Salmo responsorial (144)

R. *Bendeciré tu nombre por siempre jamás, Dios mío, mi rey.*

El Señor es clemente y misericordioso, / lento a la cólera y rico en piedad; / el Señor es bueno con todos, / es cariñoso con todas sus criaturas. R.

Que todas tus criaturas te den gracias, Señor, / que te bendigan tus fieles; / que proclamen la gloria de tu reinado, / que hablen de tus hazañas. R.

Explicando tus hazañas a los hombres, / la gloria y majestad de tu reinado. / Tu reinado es un reinado perpetuo, / tu gobierno va de edad en edad. R.

▶ Lectura del libro del Apocalipsis (Ap 21,1-5a)

Yo, Juan, vi un cielo nuevo y una tierra nueva, porque el primer cielo y la primera tierra han pasado, y el mar ya no existe. Y vi la ciudad santa, la nueva Jerusalén, que descendía del cielo, enviada por Dios, arreglada como una novia que se adorna para su esposo. Y escuché una voz potente que decía desde el trono: «Esta es la morada de Dios con los hombres: acampará entre ellos. Ellos serán su pueblo, y Dios estará con ellos y será su Dios. Enjugará las lágrimas de sus ojos. Ya no habrá muerte, ni luto, ni llanto, ni dolor. Porque el primer mundo ha pasado.» Y el que estaba sentado en el trono dijo: «Todo lo hago nuevo.»

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 13,31-33a.34-35)

Cuando salió Judas del cenáculo, dijo Jesús: «Ahora es glorificado el Hijo del hombre, y Dios es glorificado en él. Si Dios es glorificado en él, también Dios lo glorificará en sí mismo: pronto lo glorificará.

Hijos míos, me queda poco de estar con vosotros. Os doy un mandamiento nuevo: que os améis unos a otros; como yo os he amado, amaos también entre vosotros. La señal por la que conocerán todos que sois discípulos míos será que os amáis unos a otros.»

COMENTARI

Per l'estimació us coneixeran

Dijous Sant, l'evangeli de la celebració vespertina d'introducció a la Passió del Senyor ens recordava que Jesús, «que sempre havia estimat els seus en el món, ara els demostrà fins a quin punt els estimava» (Jn 13,2). Aquest amor es mostra en la institució de l'eucaristia.

El fragment evangèlic d'avui està extret de la continuació de l'evangeli del Dijous Sant. En ell, l'evangelista contraposa el temps present i el temps futur. El temps present ja s'acaba: «És per poc temps que encara estic amb vosaltres». És el temps de la predicació de Jesús que arriba a la fi, perquè la seva Hora ja s'acosta. Està a punt d'inaugurar-se el temps futur.

El temps futur està marcat per la glorificació de Jesucrist i per l'actuació dels deixebles. El Fill de l'home és glorificat en la creu, quan ofereix la seva vida per tots nosaltres, com un veritable anyell pasqual, des d'on alena el seu Esperit, mentre del seu cor obert flueixen l'aigua i la sang dels sagraments cristians. Constitueix la glorificació del Pare en el Fill i del Fill en el Pare, perquè tots dos són u, com ens deia l'evangeli de diumenge passat. I això s'esdevindrà ben aviat.

D'altra banda, el temps futur és també el temps de l'Església, de la comunitat de deixebles. És el temps d'obrar el que Jesús mateix ha fet fins ara: estimar-nos. Per això Jesús ens dona un manament nou: el d'estimar-nos, tal com

ell mateix ens ha estimat. És més, aquesta estimació esdevindrà el signe distintiu del grup de deixebles.

L'amor, a la tradició bíblica, no és un sentiment del cor, és un compromís de la persona que perdura més enllà dels sentiments variables de la vida.

El compromís salvífic de Déu envers el seu poble s'ha fet palès en el compromís de Jesús a favor del Regne per tots nosaltres, i aquest mateix compromís és la missió que hem rebut entre tots de part d'ell. La Pasqua del Ressuscitat es projecta en l'amor mutu dels cristians al llarg dels segles.

Espai d'aprofundiment de la fe a Puigcerdà

«Creure i viure avui segons l'Evangeli» són unes vetllades de reflexió i diàleg que es porten a terme un divendres al mes, a la Capella de Santa Maria de Gràcia de Puigcerdà. Estan obertes a qualsevol persona amb inquietuds espirituals, i comencen a les 20.30 per acabar a les 22 h.

És un diàleg amb Mn. Cinto Busquet, Doctor en Teologia Fonamental. El passat 19 d'abril es va parlar de «La vida en l'Esperit». El proper 17 de maig es tractarà el tema «Som tots Església?». El 14 de juny es parlarà de «No-res o vida eterna?». Us hi esperem!

Caramelles al Santuari de Núria

El diumenge de l'Octava de Pasqua dia 7 d'abril se celebrà al Santuari de la Mare de Déu de Núria l'habitual Missa dels pelegrins acompanyats pel Grup de Caramellaires de la Parròquia de Sant Joan de les Abadeses, dirigits pel Sr. Eudald Jordà. Aven acompanyats per un bon grup de familiars i amics. Després de cantar els Goigs de la Mare de Déu de Núria, oferiren les seves Caramelles als pelegrins, esquiadors i visitants que es trobaven als encontorns del Santuari.

Aquest any, doncs, les pasqüetes han estat especialment alegres en aquestes Valls que arreceren la patrona del Bisbat d'Urgell.

Arrenca l'organització del Primer Festival de Música Cristiana per a joves

Les Delegacions de Joventut i d'Ensenyament del Bisbat d'Urgell, i la Pquia. de Sant Julià de Lòria han organitzat per al proper dissabte 1 de juny la celebració del Primer Festival de Música Cristiana; «Canòlich Music», a Sant Julià de Lòria, amb la presència de intèrprets de signe cristià: Migueli, Álvaro Fraile, Kairoi, Twocats pel Gospel i 70xset.

Canòlich Music va ser presentat públicament el matí del 10 d'abril al Centre Cultural i de Congressos Lauredià per Mn. Pepe Chisvert, Delegat d'Ensenyament, Lluís Plana, Delegat de Joventut, i pel Sr. Carles Álvarez, Conseller Major del Comú de Sant Julià de Lòria.

El primer Festival de Música Cristiana cerca establir moments de diàleg entre els joves i la fe, i alhora obrir Andorra a joves de Catalunya i de França. Està orientat perquè en gaudeixin joves a partir de secundària, però no hi ha límit d'edat per a participar-hi. La festa s'iniciarà el dissabte dia 1 de juny a les 12 h del migdia amb l'obertura del Festival i l'animació amb el concert de 70xset.

A les 16 h es durà a terme el concurs «Dóna't a conèixer!» per als participants del Festival que formin part d'un grup musical i es vulguin donar a conèixer. La possibilitat de tocar-hi una peça i de ser votats pels assistents. Els guanyadors podran tocar al concert de la nit, al costat de les gran figures convidades. A les 19.30 h se celebrarà una missa Gospel amb la participació del grup «Twocats pel gospel» que promet ser un bon esdeveniment.

A les 22 h de la nit, després de sopar, s'iniciarà el plat fort de la jornada que es durà a terme a la Plaça Germandat de Sant Julià de Lòria. S'ha previst que els nombrosos participants al Festival puguin tenir un allotjament de diferents categories, i fins i tot s'ha habilitat el Poliesportiu de Sant Julià. Per als dinars i sopars hi haurà tiquets especials als establiments de Sant Julià amb ofertes concretes. Els concerts són gratuïts.

Ja es poden fer les inscripcions a la pàgina web, www.canolichmusic.com i també es poden veure vídeos dels músics participants.

L'organització de l'acte és possible gràcies a la col·laboració del Comú de Sant Julià de Lòria, Turisme d'Andorra, RTVA, i Assisi Producciones.

El Comú de Sant Julià cedeix les instal·lacions del Centre Esportiu perquè els joves puguin dormir-hi, així com les del Centre cultural i de congressos lauredià que també col·labora aportant els tècnics de so i el material. El departament de Turisme i Comerç del Comú, ha aconseguit tarifes especials als hotels i restaurants de la Parròquia.

Pelegrinatge diocesà a Roma amb motiu de l'Any de la Fe

Dels dies 8 al 12 d'abril es va dur a terme el Pelegrinatge diocesà d'Urgell a Roma, als sepulcres de Sant Pere i Sant Pau, amb motiu de l'Any de la Fe.

Més de quaranta pelegrins, acompanyats pel Vicari general Mn. Ignasi Navarri i el Vicari episcopal Mn. Antoni Elvira, van pelegrinar a Roma, Assís i Subiaco.

A Assís seguint les petjades del poverello Sant Francesc celebraren l'Eucaristia a l'altar de Santa Caterina a la cripta de la Basílica Papal de Sant Francesc.

A Roma van visitar les Basíliques Majors i van poder participar a la multitudinària audiència del Sant Pare Francesc a la Plaça de Sant Pere del Vaticà, acollint la catequesi del Papa sobre la Fe, pregant amb el Sant Pare i unint-se a les seves intencions de pregària, en nom de tota la Diòcesi d'Urgell.

Finalment, a Subiaco, bressol de l'experiència monàstica de Sant Benet, patró d'Europa, foren rebuts per un monjo de la comunitat que els va acompanyar a visitar i conèixer el monestir. Celebraren l'Eucaristia i tot seguit pogueren visitar els venerats monestirs benedictins del Sacro Speco i de Santa Scolastica. Dels tretze monestirs fundats per Sant Benet només queda actualment el de Santa Scolastica, inicialment dedicat a Sant Silvestre.

Un pelegrinatge que haurà servit per reforçar la fe dels participants.

LA PLETA

Trobada diocesana de Vida Creixent al Castell del Remei

Unes 142 persones de Vida Creixent Urgell, una bona representació dels grups, arribats al Castell del Remei el dia 10 d'abril, érem rebuts per l'Arxiprest Mn. Pere Cañada i Mn. Josep M. Aresté de Bellvís. Es començà el recorregut repartits en tres grups, acompanyats per un guia que mostrava tot el que del Castell del Remei es pot gaudir.

La coordinadora diocesana donava peu a la «xerrada» sobre «El voluntariat a La Llar de Santa Anna» i els serveis que fan a les diverses cases on els Germans Franciscans de Creu Blanca, escampades per Espanya i altres llocs, donant el més gran testimoni de caritat i servei, a les persones amb majors necessitats, com és el cas dels discapacitats psíquics. El Superior Gmà. Miguel que estava de pas per la Comunitat franciscana de la Llar Sta. Anna, en féu l'aportació amb la seva xerrada i vam agrair igualment al Director Gmà. José Miguel d'haver acceptat i haver pogut compartir el seu temps amb nosaltres.

Ens va presidir Mn. Manuel Pal, i amb ell havia els arxiprestos Mn. Joan Pujol i Pere Cañada, així com els consiliaris d'Andorra la Vella, Organyà, Artesa de Segre, Bellvís i El Poal, La Pobla de Segur, Isona i el diaca Mn. Pere Arribas de Barcelona. També el President interdiocesà Sr. Sergi Òliba intervingué informant de la Trobada in-

terdiocesana del proper dia 8 de maig a Lleida i posant molt d'entusiasme recordant els puntals de Vida Creixent.

Per altra part, la Sra. Ramona Solé de Guissona ens feia partícips del seu testimoni personal i parroquial. Carme Cerqueda de La Seu recordava i informava en nom del matrimoni Dalmau (que no havien pogut assistir per malaltia) del nou voluntariat que s'està fent en relació a l'Hospital Sant Joan de Déu, aportant labors fetes per les senyores de Vida Creixent que hi col·laboren i agraint tot l'interès posat.

La celebració de l'Eucaristia començava amb una mica de retard però amb tota la solemnitat que esperàvem. Mn. Josep M. Ricart de La Fulio-la omplia de notes musicals el temple.

La Missa va finalitzar amb la pregària cantada a la Mare de Déu del Remei i amb el nostre himne de Vida Creixent, i sortint del Santuari vam fer la fotografia de gran grup.

M. Carme Ribes
Presidenta Vida Creixent Urgell